

Sacrifices are Pure

Parasha: Vayikra - ויקרא : "And he called"
Torah : Leviticus 1:1-5:19
Haftarah : Isaiah 43:21-44:23
Gospel : Mark 7:1-30

Thought for the Week

Why do we start the children with Leviticus and not with Genesis? The Holy One, Blessed be He, said, "Since the children are pure and the sacrifices are pure, let the pure come and occupy themselves with things that are pure." (*Leviticus Rabbah* 7:3)

Commentary

When Yeshua was five years old, He began to study the book of *Vayikra*. In the days of the Master (and even in modern Judaism) the formal religious education of a child begins at the age of five, and it begins with the study of Leviticus. It is somewhat puzzling for us to think that little children should be forced to study the dreadful laws of blood and sacrifice which constitute the first chapters of Leviticus. We wouldn't even impose a serious study of Leviticus upon our seminary students, much less our five-year-olds.

The reason for our aversion to Leviticus is largely based upon our revulsion at the thought of animal sacrifice. Within the mainstream of Western Christianity, there exists an unconscious reluctance to acknowledge that our God is a God who not only chose to be worshipped through the sacrifice of animals but, in fact, took pleasure in the fragrance of burning meat rising from the altar. We have so sanitized and white-washed God that the demand for animal sacrifice seems to contradict everything we have made God into. The laws of sacrifice and sacrificing disconcert us. When the biblical text begins to teach us about priests throwing blood around and cutting out the fat surrounding the diaphragm and the two kidneys, we tend to become nauseous rather than blessed. We quickly explain that the sacrifices were only to teach the Israelites about Yeshua, and we comfort ourselves with the notion that the 'New Testament' abolishes sacrifice.

But this statement is a gross oversimplification. There are five different classifications of sacrifice, each brought for different reasons. There are dozens of types of bread offerings, wine libations, water libations, additional offerings, complex ritual procedures and chapters and chapters of text. There are the procedures for ordaining priests and instructions for their sanctification and purification. The Bible is not stingy on details concerning the ritual services.

Offers zijn Rein

Parasha: Vayikra - ויקרא: "En hij riep"
Thora: Leviticus 1:1-5:19
Haftara: Jesaja 43:21-44:23
Evangelie: Marcus 7:1-30

Gedachte voor de Week

Waarom starten we bij de kinderen met Leviticus en niet met Genesis? De Heilige, Gezegend is Hij, zei: "Aangezien de kinderen rein zijn en de offers rein zijn, laat de reinen komen en zich bezig houden met dingen die rein zijn." (*Leviticus Rabba* 7:3)

Commentaar

Toen Yeshua vijf jaar oud was, begon hij het boek *Vayikra* (Leviticus) te studeren. In de dagen van de Meester (en zelfs in het huidige jodendom) begint de formele religieuze opvoeding van een kind op de leeftijd van vijf, en het begint met de studie van Leviticus. Het is nogal verwarrend voor ons om te denken dat kleine kinderen worden gedwongen om de verschrikkelijke wetten van bloed en slachtoffers studeren die de eerste hoofdstukken vormen van Leviticus. We zouden niet eens een serieuze studie van Leviticus bij onze volwassen studenten opleggen, laat staan onze vijfjarigen.

De reden voor onze afkeer van Leviticus is grotendeels gebaseerd op onze weerzin bij de gedachte aan dierenoffers. Binnen de hoofdstroom van het westerse christendom, bestaat er een onbewuste onwil om te erkennen dat onze God een God is die er niet alleen verkoos om aanbeden te worden door het offeren van dieren, maar in feite plezier had in de geur van brandend vlees dat van het altaar opstijgt. We hebben God zo opgeschoond en witgekalkt, dat de vraag naar het offeren van dieren in tegenspraak lijkt met alles waarin we God aangebracht hebben. De wetten van het offer en het opofferen brengt ons van de wijs. Wanneer de Bijbelse tekst ons begint te leren over de priesters die bloed rond spatten en het vet rond het middenrif en de twee nieren uitsnijden, zijn we geneigd misselijk te worden i.p.v. gezegend. We leggen snel uit dat de offers alleen waren om de Israëlieten over Yeshua te leren, en we troosten ons met de gedachte dat het 'Nieuwe Testament' het slachtofferen afschaft.

Maar deze verklaring is een overdreven vereenvoudiging. Er zijn vijf verschillende klassen van opoffering, die elk om verschillende redenen gebracht worden. Er zijn tientallen soorten broodoffergaven, wijn plengoffers, water plengoffers, aanvullende offergaven, complexe rituele procedures en hoofdstukken en hoofdstukken tekst. Er zijn de procedures voor het wijden van priesters en instructies voor hun heiliging en zuivering. De Bijbel is niet gierig m.b.t. details over de rituele diensten.

But of what value is it for us to profess that the Messiah fulfills the sacrifices when we know virtually nothing about those same sacrifices? To simply dismiss it all by saying, 'Yeshua fulfilled the sacrifices,' does a great disservice to the text and to the Master Himself.

If we truly believe that Yeshua's death and resurrection fulfilled the institutions of sacrifice and sacrificing, then we as believers are all the more obligated to invest our energy in studying those institutions. Only to the extent that we understand those institutions can we hope to understand the work of Messiah.

Maar welk is de waarde voor ons om te belijden dat de Messias aan de offers voldoet wanneer we vrijwel niets over diezelfde offers weten? Het allemaal simpel van ons afzetten door te zeggen: 'Yeshua vervulde de offers,' bewijzen we een grote ondienst aan de tekst en de Meester Zelf.

Als we echt geloven dat Yeshua's dood en de opstanding de instellingen van het offer en het offeren vervulde, dan zijn wij als gelovigen des te meer verplicht om onze energie te investeren in het bestuderen van deze instellingen. Slechts in de mate dat we deze instellingen begrijpen kunnen we hopen het werk van de Messias te begrijpen.